

LIVET MELLOM LIVENE



av Per Henrik Gullfoss
gullfoss@online.no

I de siste årene har det dukket opp en ny mulighet for de av oss som er interessert i å utforske og oppdage vårt indre landskap, som det ytre. Nemlig en hypnotisk reise til livet mellom livene.

Hvis du tror at dette er nok en fortelling fra en nær døden opplevelse og møtet med lyset i enden av tunnelen er du på villspor. Personlig har jeg ofte nok med å håndtere alle de "nær livet opplevelsene" som jeg må forholde meg til daglig.

Men du er allikevel i det rette området. Det er nemlig blitt mulig å dra på oppdagelsesferd til tilstanden vi er i mellom livene. Det kan virke som om det har funnet sted (og fortsatt finner sted) en gradvis åpning av menneskehetens tilgang til disse områdene av eksistens og bevissthet i de siste 20-50 årene.

For 30 år siden var regresjoner et svært uvanlig fenomen. Hvis du fortsatt undrer på hva en regresjon er, så er det en styrt "fantasireise" i lett hypnotisk tilstand til tidligere liv. Fra å være et obskurt og veldig sært fenomen er det nå blitt underholdningen i beste sendetid på TV.

I de siste årene har det dukket

opp en ny mulighet for de av oss som er vel så interessert i å utforske og oppdage vårt indre landskap, som det ytre. Nemlig en hypnotisk reise til livet mellom livene.

En av de aller første til å utprøve og beskrive denne muligheten var Michael Newton. Hvis du vil lese mer om

Noen går gjennom lys og inn i lys. Jeg gikk gjennom en slags dimensjonsvegg av tettere energi enn omgivelsene. Jeg kommer inn på en plass. Det første som skjer er at jeg tar kontakt med kjente sjeler og ønskes velkommen.

hans nedtegnelser fra utallige regresjoner til livet mellom livene, så kan du skaffe deg de to bøkene "Journey of souls" og "Destiny of souls". ("Journey of souls" ble utgitt på norsk i år av Damm forlag - *Sjelereiser: Beretninger om livet mellom livene*).

Michael Newton beskriver inn-

gående om sine erfaringer med hva mennesker på denne reisen har fortalt. Studiet av Michaels bøker er uhyre fascinerende, men personlig kan jeg oppleve at han lager en litt vel firkantet modell for hva som skjer i mellom livene. Prosessen er i følge disse bøkene omtrent som følgende:

Du dør og følger ett lys. Der møter du en åndelig guide, som tar deg med til et slags panel av eldre, som går igjennom erfaringene du hadde i dette livet. Deretter gjenoppretter du kontakten med andre kjente og kjære sjeler. Du tilhører en kjernegruppe på et begrenset antall sjeler, som har begrenset utveksling med andre grupper. Når du så begynner å bli klar for å fødes igjen går du til en "livsveileder" og ser på forskjellige muligheter for neste liv. Deretter foretar du et valg, begynner arbeidet med å knytte deg til den person som skal bli din mor, og følger og bearbeider utviklingen av fosteret. Til slutt er det ingen vei tilbake. Du blir permanent bundet til fosteret, glemmer din sjelelige identitet og er klar for en ny runde av livets spill.

Michael har også utarbeidet et ganske hierarkisk system for sjelers utviklingsnivå, basert på deres farge. De hvite er nybegynnere. Deretter blir man litt grå eller rosa. Neste steg på rangstigen er oransje og lysegul. Deretter blir

gulfargen dypere og dypere, helt til man blir gullfarget. Så begynner de grønne flekkene å dukke opp og man arbeider seg gjennom grønn til lyseblå, eller kombinasjonen av blå og gull. Deretter blir blåfargen dypere, helt til man nærmer seg purpur. Det høyeste trinnet Michael Newton nevner er ren purpur. Hans erfaring er at sjeler med mer ”avanserte” farger enn gul sjelden inkarnerer på jorden.

Jeg personlig har litt problemer med denne inndelingen. Under min egen reise var det en opplevelse av at fargene ikke bare viser til hvor avansert en sjel er, men også til hvilke områder den har fokusert sin energi og bevissthet på. En mulighet er for eksempel at gulfargene er forbundet med forståelse av energi, vilje og fokusering av bevissthet. Blått er forbundet med filosofi, undervisning og helhetsopplevelse. Grønn er forbundet med organisering av samfunn, vekst og skapende kraft i det fysiske. Purpur på sin side er knyttet til utviklingen av ren åndelighet og interesse for essens og tingsanne natur. Denne forståelsen av fargenes dypere kvalitet og betydning som de fremkommer i sjelens energifelt er bare et forslag. Jeg tror vi har en lang vei å gå før vi virkelig kan se kompleksiteten og dybden i dette. Vi mennesker har en tendens til å tenke: mer og mindre utviklet, bedre og dårligere, mer ønskelig og mindre ønskelig. Slik tror jeg overhodet ikke det er på det sjelelige eksistensplan.

Jeg har vært så heldig å få prøve en slik reise til livet mellom livet, med en erfaren og kvalifisert ”reiseleder”. Andy Tomlinson kommer til Norge flere ganger i året for å utdanne folk både til å foreta vanlige regresjoner, og reiser til livet mellom livene. Han gir også et begrenset antall personlige sesjoner. Om en stund vil dette turtilbudet dermed bli mye vanligere, men foreløpig er så vidt jeg vet den eneste som gjøre dette i Norge Andy Tomlinson. Hvis du ønsker en slik erfaring må du ta kontakt med ham, eller Lisbeth Lyngaas, som har sørget for å få ham til Norge. (Info etter artikkel.)

Andy er en behagelig, ettertenksom og seriøs mann. Jeg følte meg derfor i trygge hender når jeg la meg ned på sengen og vi begynte med den lett hypnotiske teknikken. Andy tar deg først til ett tidligere liv. Som oftest det siste, men i noen tilfeller er det informasjon i ett tidligere liv som har betydning for forståelsen av reisen til livet mellom livene. Hvis du har kommet inn i ett eldre liv, vil han ta deg fra dette og frem til ditt siste liv og over i dødsøyeblikket i det livet. Så begynner moroa.

Noen går gjennom lys og inn i

lys. Jeg gikk gjennom en slags dimensjonsvegg av tettere energi enn omgivelsene. Jeg kommer inn på en plass. Det første som skjer er at jeg tar kontakt med kjente sjeler og ønskes velkommen. Det viser seg at jeg er del av en ganske uavhengig gruppe sjeler, som arbeider langt mer på egen hånd enn sjelegruppene beskrevet av Michael Newton. Gjennom vår kontakt på det indre plan overfører vi direkte våre opplevelser og erfaringer fra det jordiske liv med de andre. Hovedfokus for den gruppen jeg arbeider med er å skape ny bevissthet og nye ikke – hierarkiske strukturer for samarbeid og videreutvikling. Dette gjelder både på det sjelelige og det fysiske plan. Vi styrer oss med andre ord for en stor del på egen hånd, og har et slags anarkistisk demokrati hvor vi sammen planlegger hvordan vi inkarnerer og hva slags kontakt vi ønsker å ha med hverandre i forskjellige inkarnasjoner.

Siden jeg først kom til et liv som ikke var mitt siste, får jeg to parallelle opplevelser. Den første er at jeg

I livet mellom livene studerer man for å utvikle sin bevissthet og innsikt. En vanlig beskrivelse er at man har tilgang til arkiver som beskriver hele menneskeheten, jordens og universets utviklingsprosesser.

snakker med en gruppe ikke-inkarnerende bevisstheter om det første livet. De er spesielt opptatt av å gjøre den instinktive forståelsen av enhet og direkte kontakt med jordens egen bevissthet, tilgjengelig for det egobeviste menneske. De arbeider med å opprettholde og gjenskape en energiforbindelse mellom det fysiske og jordiske og den mentale bevissthet som for en stor grad er årsaken til at vi har mistet kontakten med selve planeten og dens bevissthet.

Den andre opplevelsen er forbundet med mitt aller siste liv. Det var et kort liv, hvor jeg døde ung. Min viktigste intensjon med dette livet var å kvitte meg med all heroisering av krig, samt fjerne mest mulig angst for død. Det livet fungerte perfekt etter oppskriften. At hele landsbyen jeg levde i ble utslettet ved landgangen av Normandie (annen verdenskrig) gjorde sitt til at jeg ikke lengre så med noe rosenrødt skjær på krig. Det eneste virkelig vakre i dette livet var dødsopplevelsen. Hvor jeg var alene i

skogen, omgitt av alle mulige slags dyr og bare ble løftet opp i et fantastisk kjærlig og omsluttende lys.

Ellers var årsaken til min romantisering av krig ett tidligere liv, hvor tre av mine sønner døde i første verdenskrig. Noe som ga meg en nesten utholdelig smerte, som jeg taklet med å tviholde på at de døde for en viktig, verdig og vakker sak. Her var det ingen veiledere eller guider som møtte meg slik Michael Newton har beskrevet det. Tvert i mot var det mer som en kort melding om oppdrag utført til de andre sjelene i gruppen... og dermed var vi ferdige med det.

En av de tingene man kan gjøre under en slik opplevelse er å identifisere andre medlemmer i sjelegruppa, slik at man kan gjenkjenne de i dette jordiske livet og få en klarere forståelse av hva man arbeider med sammen. Dette er mulig bl.a. fordi man, selv når man er inkarnert, etterlater en viss mengde sjelelig energi i denne dimensjonen. En av utfordringene med å inkarnere er å velge hvor mye av sin sjelelige energi man skal inkarnere med.

En bekjent, som også har tatt denne reisen, beskrev for eksempel hvordan hun inkarnerte i to liv samtidig. I hennes tilfelle førte dette til store problemer, fordi ingen av inkarnasjonene hadde nok sjelelig energi til å leve et fullverdig liv. Hun opplevde livet for den ene personen, som et nesten tomt skall, hvor hun stort sett var opptatt av helt uvesentlige og ytre ting, mens den andre personen for det meste lå til sengs med lungeskader. For svekket til å delta i det ytre liv.

I livet mellom livene studerer man for å utvikle sin bevissthet og innsikt. En vanlig beskrivelse er at man har tilgang til arkiver som beskriver hele menneskeheten, jordens og universets utviklingsprosesser. Man kan studere dette gjennom beskrivelser og bilder man iakttar som på film. Eller man kan gå inn i ”replayene” og observere selve historien som deltager. Dagens utvikling av data-teknologi og 3D interaktiv spillteknikk er fysiske manifestasjoner på et veldig primitivt plan av disse teknikkene. På samme måte som datamaskinens Internet gjør all informasjon tilgjengelig med ett tastetrykk, vil, i den sjelelige tilstand, bevissthetens kontakt med universalbevissthetens på et øyeblikk kunne sette oss i forbindelse med det kosmiske Internet.

Jeg personlig var mest opptatt av å arbeide med og utvide min kontakt med kilden. Det kan nærmest beskrives som at man er plagget inn via en energikontakt til et uendelig stort energifelt

(kilden). Gjennom å arbeide med denne kilden kan man gradvis utvide sin evne til å motta energi og informasjon fra denne basen. Det er en spirituell faktor i dette, med lengsel etter å oppleve en dypere nærhet til den essens som ligger bak alt. Men det er også en praktisk side, hvor man gjennom å få tilgang til en større gjennomstrømming av energi vil være i stand til å håndtere større utfordringer og mer energi, både i den fysiske og den sjelelige tilstand. Andre kan være mest opptatt av å studere menneskehetens historie, eller å arbeide med å få en dypere forståelse av ens egen personlige vekst og utvikling gjennom rekken av inkarnasjoner. Atter andre arbeider med å forstå de matematiske og teoretiske prinsipper som ligger bak universets fremvekst og manifestasjon. Alt er avhengig av din sjelelige disposisjon og hvilke kort og langsiktige prosjekter du utforsker i akkurat denne perioden.

Men til slutt kommer det en tid hvor man er klar for en ny inkarnasjon. Det finnes beskrivelser av sjeler som inkarnerer andre steder enn på jorden, eller som bare er innom jorden for å erfare en enkelt inkarnasjon. Men for de fleste av oss er jorden og utvikling av bevissthet på denne planeten et ganske så langsiktig prosjekt. I noen tilfeller går man til en veileder, som foreslår passende muligheter for neste inkarnasjon. Det er vanlig å få noen forskjellige "prosjekter" å velge mellom. Andre gjør det hele mer på egen hånd. Etter å ha kommet frem til en passende inkarnasjon begynner så arbeidet med å utvikle det fosteret man har valgt. Det kan igjen virke som om mer erfarne sjeler trenger mindre hjelp for å gjøre dette arbeidet. Det er viktig å sørge for

at spesielt hjernen utvikler seg riktig, så den vil fungere skikkelig og som planlagt for angjeldende inkarnasjon. Man bør også arbeide med utvikling av det emosjonelle og det fysiske legeme. Hvis man tar for lett på en av delene kan det fort bli trøbbel for den senere inkarnerte personligheten. Slurv kan føre til fysiske problemer, emosjonelle ubalanser, eller mentale "kortslutninger". Men ikke alle slike "problemer" skyldes slurv. Det kan like gjerne komme av at sjelen ønsker erfaring med en fysisk svekket/uperfekt kropp... spesielle emosjonelle utfordrin-

Jeg personlig var mest opptatt av å arbeide med og utvide min kontakt med kilden. Det kan nærmest beskrives som at man er plugget inn via en energikontakt til et uendelig stort energifelt (kilden).

ger, eller spesifikke feil i hjernefunksjonen. Jeg har for eksempel et liv hvor jeg bevisst valgte en sterk kropp, men veldig deformert, med uhyre dårlig utviklet hjerne og lav emosjonell kapasitet. Dette for å erfare hva det virkelig ville si å være utstøtt og nederst på rangstigen. (Dette var for mange hundre år siden, i en tid og et sted hvor mennesker med disse problemene ble behandlet annerledes enn i våre dager.)

I forberedelsene til mitt nåværende liv oppsto noen problemer, fordi jeg valgte å inkarnere i en familie som ikke hadde noe til felles med meg når det gjaldt mål for inkarnasjonen. Vi hadde

en del karmiske forbindelser som jeg (sjelen) ønsket å løse opp. Samtidig ønsket jeg et liv som på mange måter var krevende. Dette kunne jeg få gjennom å komme inn i en familie som ikke hadde noen muligheter for å forstå mine behov og "vei" gjennom den gjeldende inkarnasjonen. Samtidig ville nettopp denne familien og situasjonen gi meg mulighet til å utvikle større mental og følelsesmessig selvstendighet. Problemet var at "verts-familien" var tvilende, fordi de hadde tenkt seg et rolig og vanlig liv, noe som delvis ville bli forstyrret av min ankomst og den uforståelige natur jeg medbrakte. Denne uviljen gikk så langt at den som skulle bære frem barnet aborterte ved første forsøk. (Den som skal bli mor må alltid være enig for at en befruktning skal finne sted. Hun kan også på forskjellige måter avslutte fosterets utvikling under prosessen hvis det ikke utvikler seg etter den ønskede plan.) Vi arbeidet videre med forbindelsen og avtalte at min barn-dom skulle være relativt "normal" og vanlig, slik at mine minner og innsikter i hva jeg virkelig var kommet for å gjøre først ble vekket til live gjennom puberteten. Disse "parametrene" ble så innarbeidet i hjernens "preprogrammering", og dermed var alt klart for at nok et noenlunde velskapt barn kunne komme til verden.

For informasjon om utdanning til regresjonsterapeut og for informasjon/bestilling av time for regresjon til livet mellom livene kontakt: Lisbeth Lyngaas: tlf. 918 56 498, epost: lislyngaas@hotmail.com eller ta direkte kontakt med Andy Tomlinson: tlf. 00 44 1202 65 98 83, epost: andy.tomlinson@virgin.net Internet: www.brighterfuture.org.uk